Lietas Nr. C29579413
Lietas arhīva Nr. CA-0501-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2016.gada 18.oktobrī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja A.KLAIŠE
un tiesneses L.KRAULE un L.VĒBERE
ar sekretāri E.ANSULI
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "GELVORA" prasībā pret /pers. E/ par parāda piedziņu sakarā ar SIA "GELVORA" apelācijas sūdzību par Liepājas tiesas 2016.gada 5.jūlija spriedumu.

Tiesas sēdē tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a

2013.gada 22.martā prasītāja UAB "GELVORA" (tagad SIA "GELVORA") cēlusi prasību pret /pers. E/ (turpmāk atbildētājs) par parāda piedziņu, lūdzot piedzīt no atbildētāja galveno parādu 2915,62 EUR (Ls 2049,11), līgumiskos procentus 1394,07 EUR (Ls 979,76), līgumsodu 693,05 EUR (Ls 487,08), samaksāto valsts nodevu EUR 434,89 (Ls 305,64) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (Ls 3,30,). Lūdz atzīt tiesības sprieduma labprātīgas nepildīšanas gadījumā vērst piedziņu uz nekustamo īpašumu, dzīvokli /adrese A/. 2014.gada 5.septembrī un 2015.gada 29.aprīlī precizēta prasījuma summa, palielinot to daļā par līgumisko procentu un līgumsoda piedziņu.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1., 1469., 1472., 1511., 1548., 1579., 1587., 1651.pantu, 1652.panta otrās daļas 3.punktu., 1661., 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1770., 1773., 1775., 1779., 1793., 1801., 1828., 1838., 1934., 1943., 1946., 2021.pantu.

Ar Liepājas tiesas 2016.gada 5.jūlija spriedumu prasība apmierināta daļēji, piedzenot no atbildētāja prasītājas labā:
1) parādu 1954,79 EUR pēc 2006.gada 19.decembra aizdevuma līguma Nr.AE061219020A;
2) parādu 241,32 EUR pēc 2007.gada 20.decembra aizdevuma līguma Nr.1111335582;
3) pamatparādu 296 EUR pēc 2008.gada 12.augusta nomaksas līguma Nr.PF481/185583;
4) pamatparādu 425,51 EUR pēc 2008.gada 20.septembra kredītlīnijas līguma Nr.08-113333-SA.

Prasība daļā par līgumisko procentu un līgumsoda piedziņu pēc minētajiem līgumiem noraidīta.

Prasītājai atzītas tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no parāda pamatsummas (2917,62 EUR), kā arī tiesības vērst piedziņu uz atbildētājam piederošo dzīvokli /adrese A/.

No atbildētāja par labu prasītājai piedzīta samaksātā valsts nodeva 351,44 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, bet par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 16,58 EUR.

Tiesa spriedumā konstatējusi, ka 2006.gada 9.decembrī AS „GE MONEY" pārstāvis un /pers. F/ (turpmāk parādnieks) noslēguši aizdevuma līgumu Nr.AE061219020A par aizdevuma 2845,74 EUR izsniegšanu atbildētājam ar atmaksas termiņu līdz 2009.gada 20.decembrim, nosakot par aizdevumu 37,28 % gadā (līgums Nr.1).

2007.gada 20.decembrī AS „GE MONEY" pārstāvis un /pers. F/ noslēguši aizdevuma līgumu Nr.1111335582 par aizdevuma 341,49 EUR izsniegšanu atbildētājam, nosakot atmaksas termiņu līdz 2008.gada 20.decembrim un procentus par aizdevumu 31,94 % gadā (līgums Nr.2).

2008.gada 8.maijā (līgumu darbības laikā) /pers. F/ miris, uz atstāto mantojumu apstiprināts viņa dēls /pers. E/ - atbildētājs lietā.

2008.gada 21.jūlijā AS „GE MONEY" pieteicis kreditora pretenziju uz /pers. F/ atstāto mantojumu, pamatojoties uz minētajiem līgumiem Nr.1, Nr.2 par parādu pamatsummu Ls 1503,05. Zvērināta notāre par minēto 2008.gada 22.jūlijā paziņojusi mantiniekam /pers. E/. 2011.gada 16.septembrī AS „GE MONEY" cedējis prasītājai parādnieka neizpildītās saistības pēc līguma Nr.1 - Ls 1372,43, pēc līguma Nr.2 - Ls 169,60.

Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1806.pantu, ka cesionārs neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, t.i., parādnieka stāvoklis ar cesiju nedrīkst pasliktināties. Arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 5.punktā noteikts, ka nav pieļaujama patērētāja nostādīšana neizdevīgā stāvoklī, tāpēc tiesas ieskatā līgumisko procentu aprēķināšanai pēc līguma darbības termiņa beigām nav pamata, jo saskaņā ar līgumu beidzies kreditora naudas līdzekļu atvēlējums aizņēmējam. Tiesa atzinusi, ka no atbildētāja piedzenama /pers. F/ parādsaistības cedētajā apmērā pēc līguma Nr.1 - 1954,79 EUR, pēc līguma Nr.2 - 241,32 EUR. Pārējā daļā par aprēķināto procentu un līgumsoda piedziņu prasība noraidīta.

Attiecībā par parādu piedziņu pēc atbildētāja noslēgtajiem līgumiem, tiesa konstatējusi, ka 2008.gada 12.augustā starp SIA „Hansa Līzings" un atbildētāju noslēgts preču nomaksas līgums, saskaņā ar maksājuma grafiku maksājumi bija jāveic ik mēnesi līdz 2011.gada 15.augustam, gada procentu likme noteikta 26,36 %. Prasījums cedēts 2011.gada 6.maijā. Tiesa ņēmusi vērā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 5.punktu un atzinusi, ka jāņem vērā atbildētāja veiktos maksājumus un to, ka līgumsods saskaņā ar likumu aprobežojams ar 10% no parāda summas un nevar pārsniegt 29,60 EUR, un atzinusi, ka tas ir samaksāts un prasība šinī daļā ir noraidāma.

2008.gada 20.septembrī tika noslēgts kredītlīnijas līgums Nr.08-113333-SA starp AS „Swedbank" un atbildētāju. Prasījums cedēts 2012.gada 20.septembrī, norādīts, ka līguma beigu datums ir 2009.gada 14.decembris. Tiesa atzinusi, ka pie šādiem apstākļiem līgumiskie procenti aprēķināmi līdz 2009.gada 14.decembrim un, ņemot vērā atbildētāja veiktos maksājumus, ir jau samaksāti.

Tiesa atzinusi, ka apmierināms prasītāja pieteiktais lūgums par tiesību atzīšanu prasītājam vērst piedziņu uz nekustamo īpašumu /adrese A/, jo konstatēts, ka zemesgrāmatā īpašums nostiprināts uz mantojuma atstājēja /pers. F/ vārda, neskatoties uz to, ka mantojuma tiesībās pēc likuma apstiprināts /pers. E/.

Apelācijas sūdzību iesniegusi prasītāja SIA "GELVORA", spriedumu pārsūdzot noraidītajā daļā par procentu 2165,08 EUR piedziņu pēc līgumiem pēc kuriem atbildētājs saistībās iestājies kā /pers. F/ mantinieks (turpmāk Līgums Nr. 1 un Līgums Nr. 2). Prasītājas ieskatā tiesa nepareizi izvērtējusi

Līguma Nr.1 un Līguma Nr.2 noteikumus. Apelatores ieskatā tiesa nepareizi iztulkojusi Civillikuma normas par cesijas līgumu un nepareizi noteikusi cesijas priekšmetu, atzīstot, ka cedēts tikai pamatparāds. Notāram iesniegtajā kreditora pretenzijā nebija norādīta aprēķināto procentu summa, jo uz to brīdi parādniekam blakusprasījumu parāda nebija. Tomēr pieņemot mantojumu, atbildētājs uzņēmies arī visas miruša /pers. F/ saistības, tostarp saistības maksāt procentus, kas izriet no līgumiem Nr.1, Nr.2. Ar cesijas līgumu prasītājai nodotas prasījuma tiesības uz visām /pers. F/ neizpildītajām saistībām, tāpēc prasītājai ir tiesības aprēķināt procentus pēc cesijas un tas pretēji tiesas secinātajam nav uzskatāms par parādnieka stāvokļa pasliktināšanu.

Apelatore uzskata, ka līgumi nav izbeigti un ir spēkā esoši, bet tiesa nepareizi atzinusi, ka pielīgtais aizdevuma atmaksas termiņš ir arī līguma beigu termiņš. Nepamatoti ir tiesas secinājumi, ka iestājoties aizdevuma pilnas summas atmaksas termiņam, izbeidzas atbildētāja pienākums maksāt līgumiskos procentus. Tiesai nebija pamata pielīdzināt lietas apstākļus gadījumiem, kad viena no pusēm izmanto pielīgtās tiesības vienpusēji izbeigt līgumu.

Civillikumā nav noteikts, ka ar personas nāvi tiek apturēts procentu aprēķins. Norāda, ka arī Līguma Nr.1 un Nr.2 noteikumos noteikts, ka aizņēmēja saistības, kas izriet no līgumiem ir saistošas viņa mantiniekiem vai tiesību un pienākumu pārņēmējiem. Atbildētājs pieņēmis mantojumu, neizlietojot inventāra tiesību, tādejādi nav izmantojis iespēju atsvabināties no pienākuma atbildēt par mantojuma atstājēja parādiem ar savu paša mantu. Civillikuma 705.panta otrā daļa, kas nosaka, ka noteiktajā termiņā nepieteiktās kreditoru pretenzijas tiek dzēstas, izdodot mantojuma apliecību vai taisot mantojuma lietas izbeigšanas aktu, stājās spēkā 2013.gada 1.jūlijā, tāpēc konkrētajā lietā nav piemērojama. Saskaņā ar Civillikuma 1811.pantu, atbildētāja pielīgtā procentu samaksas saistība nav izbeigusies nevienā no šajā likumā noteiktajiem saistību izbeigšanās veidiem.

Atbildētājs par apelācijas sūdzību iesniedzis paskaidrojumus, norādot, ka Liepājas tiesas spriedums ir pamatots un likumīgs. Atbildētāja ieskatā tiesa pareizi atzinusi, ka pēc līguma darbības termiņa beigām nav pamata aprēķināt līgumiskos procentus. Nepamatota ir prasītājas nostāja, ka notāram pieteiktajā kreditora pretenzijā nav noteikta parāda summa, tieši pretēji – parāda summa ir aprēķināta un precīzi noteikta. Tiesa pamatoti vadījusies pēc cesijas līgumā norādītās parāda summas. Atsaucas uz judikatūras atziņām, ka prasītājam ir tiesības prasīt likumiskos procentus un līgumsodu tikai līdz līguma izbeigšanas brīdim, bet pēc tam ir tiesības prasīt tikai jau uzkrājušos procentus.

Tiesas sēdē prasītājas un apelācijas sūdzības iesniedzējas SIA "GELVORA" pilnvarotā pārstāve /pers. I/ apelācijas sūdzību uzturēja uz norādītajiem argumentiem, lūdza apmierināt prasību.

Tiesas sēdē atbildētājs /pers. E/ prasību neatzina, uzturēja sniegtos paskaidrojumus un lūdza prasību par līgumisko procentu piedziņu noraidīt.

Civillietu tiesas kolēģija, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un iepazīstoties ar rakstveida pierādījumiem, uzskata, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība sprieduma pārsūdzētajā daļā noraidāma.

Prasītāja pārsūdzējusi pirmās instances spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par procentu par aizdevuma lietošanu piedziņu saskaņā ar 2006.gada 19.decembra un 2007.gada 20.decembra aizdevuma līgumiem, kas bija noslēgti starp AS "GE MONEY" un /pers. F/.

/pers. F/ miris 2008.gada 8.maijā.

AS "GE MONEY" 2008.gada 21.jūlijā pieteikusi kreditora pretenziju uz /pers. F/ atstāto mantojumu par kopējo summu Ls 1503,05, ko sastāda 2006.gada 19.decembra līguma pamatsumma Ls 1336,78 un 2007.gada 20.decembra aizdevuma līguma pamatsumma Ls 166,27 (1.sējums, lietas 75.lapa).

Atbildētājs apstiprināts /pers. F/ mantojuma tiesībās un viņam izsniegta mantojuma apliecība 2008.gada 23.septembrī (1.sējums, lietas 77.- 78.lapa).

Tādējādi pamatojoties uz Civillikuma 705.pantu ar mantojuma iegūšanu uz mantinieku pāriet, līdz ar mantojuma atstājēja tiesībām, arī visas viņa saistības, izņemot tīri personiskās.

No AS "GE MONEY" pieteiktās pretenzijas redzams, ka tā pieteikta pēc mantojuma atstājēja 2006.gada 19.decembrī un 2007.gada 20.decembrī noslēgtajiem aizdevuma līgumiem tikai par nenomaksātajām aizdevuma pamatsummām. Procenti par aizdevuma lietošanu nav norādīti. Pretenzijā nav iekļautas arī norādes par to, ka tiek pieteikta pretenzija par nenomaksātiem procentiem par aizdevuma lietošanu, kas iekļauta abu aizdevuma līgumu grafikos par ikmēneša maksājumiem.

Bez tam no abu aizdevuma līgumu grafikiem redzams, ka 2008.gada 21.jūlijā, kad AS "GE MONEY" pieteica kreditora prasījumu pēc abiem līgumiem bija arī neveikti procentu maksājumi, jo parāda summa norādīta no 2008.gada maija (1.sējums, lietas 9.-10.lapa), taču /pers. F/ miris jau 2008.gada 8.maijā. Tādējādi konstatējams, ka uz pretenzijas pieteikuma brīdi bija arī procentu maksājumu parāds, kas netika prasīts.

Aizdevuma līgumi bija noslēgti un to noteikumi kā arī aizdevuma atmaksas grafiks bija zināms mantojuma atstājējam, bet ne mantiniekam, jo viņš par šādu grafiku un procentu maksājumiem kā konstatējams no lietas materiāliem kopumā, informēts netika.

Tiesas kolēģijas ieskatā, pie šādiem apstākļiem, ir pamats uzskatīt, ka AS "GE MONEY" kā kreditors atlaidusi procentu maksājumu, jo par to pretenziju nepieteica un par nepieciešamību maksāt procentus nenorādīja.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka laikā līdz cesijas līguma noslēgšanai ar prasītāju AS "GE MONEY" būtu cēlusi pretenzijas pret atbildētāju un būtu prasījusi nomaksāt pielīgtos procentu maksājumus, par ko liecina arī tas, ka procentu maksājumu kavējums nav norādīts pēc vairākiem gadiem slēdzot cesijas līgumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesas kolēģija konstatē, ka AS "GE MONEY" atteikusies no līgumisko procentu pieprasīšanas no atbildētāja, jo nav to darījusi laikā no 2008.gada līdz 20011.gada septembrim, kad cedējusi tikai pamatparādu.

Cesijas līgums starp AS "GE MONEY" un prasītāju noslēgts 2011.gada 16.septembrī un prasītājai cedētas /pers. F/ neizpildītās saistības pēc 2006.gada 19.decembra aizdevuma līguma pamatsumma Ls 1372,43 un pēc 2007.gada 21.decembra aizdevuma līguma pamatsumma Ls 169,60 (1.sējums, lietas 12.-13.lapa).

No cesijas līgumam pievienotā pielikuma redzams, ka cedētā prasījuma summa pēc abiem līgumiem ir tikai nenomaksātā pamatsumma.

Cesijas līguma 1.1.punktā noteikts, ka cedents cedē un cesionārs pieņem prasījumus, kas radušies cedenta veiktās komercdarbības rezultātā. Ar prasījumiem saprotami līguma 1.pielikumā norādīto cedenta debitoru neveiktie maksājumi aizdevuma atmaksai, pamatojoties uz noslēgtajiem kreditēšanas līgumiem vai citiem prasījumu apliecinošiem dokumentiem. 1.2.punktā cedents nodevis cesionāram prasījumus kopā ar visām pie tiem piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām (1.sējums, lietas 11.lapa).

Cesijas līgums slēgts nevis tikai par strīdus 2006.gada 19.decembra un 2007.gada 20.decembra aizdevuma līgumiem, bet par vairākiem prasījumiem, kas radušies cedenta veiktās komercdarbības rezultātā.

Tādējādi strīdus jautājums un cedētais prasījums vērtējams ņemot vērā konkrētos lietas faktiskos apstākļus.

Saskaņā ar Civillikuma 1806.pantu cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām, pat arī tad, ja tās būtu pamatotas uz personīgu labvēlību pret cedentu, ciktāl par tām nav noteikts izņēmums no šā noteikuma.

Izvērtējot augšminētos lietas faktiskos apstākļus, tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājai ar cesiju bija nodots tikai pamatsummas prasījums pēc abiem strīdus aizdevuma līgumiem.

2012.gada 5.decembrī prasītāja nosūtījusi atbildētājam atgādinājumu par saistību izpildi kā mantiniekam pēc 2006.gada 19.decembra aizdevuma līguma, norādot pamatparādu Ls 1372,43 un procentu maksājumu Ls 0,00 (1.sējums, lietas 177.lapa).

2012.gada 5.decembrī prasītāja nosūtījusi atbildētājam atgādinājumu par saistību izpildi kā mantiniekam pēc 2007.gada 21.decembra aizdevuma līguma, norādot pamatparādu Ls 169,60 un procentu maksājumu Ls 0,00 (1.sējums, lietas 178.lapa).

Ar atgādinājumu Civillikuma 1905.panta izpratnē saprotams kreditora gribas izteikums, „no kura izriet pret parādnieku vērsts prasījums izpildīt nokavētu vai citādi pārkāptu saistību" (Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 2000., 363.lpp.).

Civillikuma 1905.pants paredz, ka atgādinājums pārtrauc noilgumu. Šīs tiesību normas izpratnē, ar atgādinājumu domāts kreditora vai tā pilnvarotās personas prasījums izpildīt nokavētu vai citādi pārkāptu saistību, kas var būt izteikts rakstveidā vai mutvārdos *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 5.marta spriedums lietā Nr. SKC-93/2008)*.

Tādējādi ir pamats atzīt, ka arī prasītāja, nosūtot atbildētājam atgādinājumus par parāda atmaksu, nav parāda summā iekļāvusi procentu maksājumus sākot ar 2011.gada 16.septembri kā tas tiek lūgts prasībā.

Prasība tiesā celta 2013.gada 22.martā. No lietas materiāliem redzams, ka procenti par aizdevuma lietošanu no prasītāja nav prasīti no brīža, kad viņš kļuvis par /pers. F/ mantinieku, t.i. kopš 2008.gada 23.septembra.

Saskaņā ar Komerclikuma 388.pantu komercdarījumi ir komersanta tiesiskie darījumi, kas saistīti ar komercdarbību. Savukārt Komerclikuma 389.pants paredz, ja darījums ir komercdarījums tikai vienam no darījuma dalībniekiem, šā likuma noteikumi par komercdarījumiem ir vienlīdz piemērojami arī pārējiem darījuma dalībniekiem, ciktāl normatīvajos aktos patērētāju tiesību aizsardzības jomā vai citos likumos nav noteikts citādi.

Tiesas kolēģija atzīst, ka 2006.gada 19.decembrī un 2007.gada 20.decembrī noslēgtie Aizdevuma līgumi atzīstami par komercdarījumiem, jo AS "GE MONEY" tos slēgusi savas komercdarbības ietvaros un to vērtējot piemērojamas Komerclikuma normas, kas nosaka, kādā kārtībā komercdarījumu dalībnieki var aizsargāt savas aizskartās tiesības un ar likumu aizsargātās intereses, tajā skaitā tiesību normas, kas nosaka prasības noilgumu.

Saskaņā ar Komerclikuma 406.pantu no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

Noilguma institūts civiltiesībās veidots ar mērķi novērst nenoteiktību mantiskajās attiecībās, radīt skaidrību tad, ja kāda persona ilgstoši nešteno tiesības vai neprasa novērst iespējamo strīdu par tām [...]. Nebūtu saprātīgi pieļaut, ka iespējamais parādnieks uz mūžīgiem laikiem atrodas zem parāda atprasīšanas vai vismaz tiesāšanās Damokla zobena un nevar plānot savu darbību, izslēdzot šādus draudus (Torgāns K., Saistību tiesības, I daļa. Mācību grāmata.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 276.lpp.).

Ja lietas izskatīšanas gaitā tiesa konstatē, ka ir iestājies civiltiesību normās noteiktais noilgums, tā savā spriedumā norāda uz prasības noilgumu.[...] To, vai iestājies noilgums, tiesa vērtē, tikai lietu izskatot pēc būtības, kurā pārbauda arī jautājumus par noilguma apturēšanu vai pārtraukšanu (Torgāns K., Saistību tiesības, I daļa. Mācību grāmata.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 278.lpp.).

Civillikuma 1896.pantā noteikts, ka noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis.

Tiesas kolēģija konstatē, ka procentu maksājumi nav prasīti nepilnus piecus gadus un atzīst, ka ir iestājies Komerclikuma 406. pantā paredzētais trīs gadu noilgums.

Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem, tiesas kolēģija atzīst, ka tie ir pamatoti attiecībā uz pirmās instances tiesas atzinumu spriedumā, ka līgumu darbība izbeigusies un tie nav spēkā, jo iestājies to izpildes termiņš. Lietā nav konstatēts, ka līgumu saistības būtu izpildītas vai tie būtu izbeigti vienai pusei atkāpjoties no līguma. Pirmās instances tiesas konstatējums, ka beidzies līguma izpildes termiņš, neatbilst Civillikuma noteikumiem, jo līgumsaistības nav izpildītas. Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu parādniekam jāievēro noteiktais līguma izpildījuma laiks. Ja parādnieks saistību nav izpildījis noteiktajā laikā, tas viņu no saistību izpildes neatbrīvo. Līguma savlaicīgas neizpildes gadījumā saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei pret otru ir prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Attiecībā uz argumentiem par cesijas līgumā norādīto parāda summu, ka tai ir tikai informatīvs raksturs, tiesas kolēģija uzskata, ka šādas arguments nav pamatots, jo cesijas līgumā ir norādīts, ka tam pievienoti neveiktie maksājumi ar konkrētu pamatparāda summu. Tādējādi nevar uzskatīt, ka norādītajam summām ir informatīvs raksturs.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti prasību sprieduma pārsūdzētajā daļā noraidījusi, taču nav to pareizi motivējusi (sk. iepriekš).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu no prasītājas par labu valstij piedzenami izdevumi par tiesas pavēstu piegādāšanu 2,98 EUR.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1], 430., 432. un 434.pantu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Noraidīt SIA "GELVORA" prasību pret /pers. E/ par līgumisko procentu par aizdevuma lietošanu par laiku no 2011.gada 16.septembra līdz 2014.gada 29.aprīlim piedziņu.

Piedzīt no SIA "GELVORA", reģistrācijas Nr. 40103837691, par labu valstij izdevumus par tiesas pavēstu piegādāšanu 2,98 EUR (divi *euro* un 98 centi).

Noteikt SIA "GELVORA" desmit dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Priekšsēdētaja A.KLAIŠE

Tiesnese L.VĒBERE

Tiesnese L.KRAULE